

Sygn. I C 1114/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	stażysta Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2016 r. w Ciechanowie na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W. - (...) w W.

przeciwko A. F.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanej A. F. na rzecz powoda Miasta S. W. - (...) w W. kwotę 811,20 zł (osiemset jedenaście złotych i dwadzieścia groszy) z odsetkami liczonymi od kwot:

- 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 24.10.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;
- 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 05.11.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;
- 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych i czterdzieści groszy) ustawowymi od dnia 10.03.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. przyznaje kuratorowi A. P. za reprezentowanie pozwanej A. F. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych);

III. nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie kuratorowi A. P. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) z zaliczki wpłaconej przez powoda Miasto S. W. - (...) w W. na kwit (...). (...);

IV. zasądza od pozwanej A. F. na rzecz powoda Miasta S. W. - (...) w W. kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1114/15

UZASADNIENIE

Powód Miasto S. W. (...) w W., reprezentowany przez radcę prawnego M. F., pozwem złożonym w dniu 24 czerwca 2015 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Powód wnosił o zasądzenie od pozwanej A. F. kwoty 811,20 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 270,40 zł od dnia 24 października 2014 r. do dnia zapłaty,

- 270,40 zł od dnia 5 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,

- 270,40 zł od dnia 10 marca 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwana w dniach 9 października 2014 r., 21 października 2014 r. 23 lutego 2015 r., korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód wezwał pozwaną trzykrotnie do zapłaty kwot: po 266 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości po 4,40 zł. Ponieważ pozwana nie zapłaciła należności, powód domagał się opłaty dodatkowej, należności przewozowej oraz odsetek ustawowych od poszczególnych kwot liczonych od dnia upływu terminu ich płatności (wynoszącego 14 dni od sporządzenia wezwania do dnia zapłaty), zgodnie z art. 33 a ust 3 ustawy prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. nr 50 poz. 601) i uchwały nr XVI/301/2011 Rady Miasta stołecznego Warszawy z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego oraz art. 360 i 361 k.c.

W dniu 3 lipca 2015 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz k. 9 akt).

Wysłany pozwanej odpis nakazu zapłaty nie został jej doręczony, ponieważ wskazany przez powoda adres pozwanej okazał się błędny (dowód: koperta k. 12 akt).

Zarządzeniem z dnia 9 października 2015 r. Sąd wezwał pełnomocnika powoda do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania pozwanej - w terminie 14 dni pod rygorem uchylenia nakazu zapłaty (zarządzenie k. 14 akt).

Odpis zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 28 października 2015 r. (potwierdzenie odbioru pisma k. 16 akt).

Pełnomocnik powoda nie wskazał prawidłowego adresu pozwanego.

Zgodnie z art. 502¹ § 1 k.p.c. jeżeli doręczenie nakazu zapłaty nie może nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 499 pkt 4 k.p.c. (miejsce pobytu pozwanego nie jest znane), sąd z urzędu uchyli nakaz zapłaty, a przewodniczący podejmuje odpowiednie czynności.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2015 r. Sąd uchylił nakaz zapłaty z dnia 3 lipca 2015 r. (postanowienie k. 17 akt).

Pełnomocnik powoda pismem z dnia 21 grudnia 2015 r. wnosił o ustanowienie kuratora dla pozwanej. Na koszty związane z ustanowieniem kuratora powód wpłacił zaliczkę w kwocie 60 zł w dniu 8 lutego 2016 r. (pismo k. 20 akt, dowód uiszczenia opłaty k. 44 akt).

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2016 r. Sąd ustanowił dla nieznanej z miejsca pobytu A. F. kuratora w osobie pracownika tutejszego Sądu A. P. (postanowienie k. 45 akt).

Kurator pozwanej wnosił o oddalenie powództwa. Ponadto wnosił o zasądzenie należności według norm oświadczając, że dotychczas nie otrzymał wynagrodzenia w części ani w całości.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. F. w dniach: 9 października 2014r., 21 października 2014 r., 23 lutego 2015 r., korzystała z transportu należącego do powoda Miasta S. W. (...) w W. bez ważnego dokumentu przewozu środkiem transportu. Pozwana nie posiadała ważnych dokumentów przewozu na kwoty po 4,40 zł. Kontrolerzy powoda nałożyli na pozwaną kary

dodatkowe w wysokości po 266 zł za każdy przejazd i wezwali ją do zapłaty. Pozwana nie uiszczyła powyższej opłaty (dowód: druk opłaty dodatkowej k. 31-39 akt, bezsporne,)

Powyższy stan faktyczny sąd oparł na podstawie bezspornych twierdzeń stron i dokumentów dołączonych do pozwu. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i Sąd nie znalazł ku temu podstaw.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe. (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwana A. F. korzystała ze środków transportu należących do powoda Miasto S. W. (...) w W., a tym samym zawarła z podmiotem umowę przewozu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3, 3a i 3b Prawa Przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłatę dodatkową, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umarzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że pozwana korzystała ze środków transportu i nie posiadała biletów upoważniających ją do przejazdu ani też dokumentu uprawniającego do bezpłatnego przejazdu. Należy podkreślić, że na pozwanej spoczywał ciężar wykazania w toku procesu zgodnie z art. 6 k.c., że we wskazanych dniach: 9 października 2014r., 21 października 2014 r., 23 lutego 2015 r. posiadała dokument uprawniający ją do bezpłatnego przejazdu. Pozwana jednak tego w toku procesu nie wykazała, nie kwestionowała faktu przejazdu ani tego, iż nie posiadała ważnego dokumentu przewozu. Z uwagi na powyższe pozwana zobowiązana jest do zapłaty należności za przewóz, której powód w niniejszym procesie dochodzi oraz opłaty dodatkowej. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 33 ust. 3a Prawa przewozowego zasądzone od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. licząc od dnia następnego po upłynięciu terminu z wezwania do zapłaty.

Kuratorowi bez względu na wynik sprawy przysługuje wynagrodzenie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 września 1967 r., I PR 207/67, LEX nr 6210).

Zgodnie z § 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U.2013.1476), wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej "kuratorem", nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Na podstawie § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd (Dz.U. z 2013 poz. 461) Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 60 zł, którą nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany w całości przegrał proces, stąd zasądzone od niego na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie kuratora w kwocie 60 zł oraz pełnomocnika powoda w wysokości 180 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda wynika z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.z 2013 r. poz. 490).

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)